

Advent je tu!

Je to vlastně paradox, že tak jedinečnou a jednorázovou událost, jakou je **příchod Páně**, slavíme každoročně. Jako by se tak unikátní záležitost mohla odehrávat v pravidelně se opakujícím rytmu! Očividně se nám tu protíná rovina lineárního příběhu dějin, na níž se každý z nás pohybuje svou životní cestou od narození do smrti a na níž si dosvědčujeme Kristův vstup do našeho světa, s rovinou krouživých každoročních cyklů, na níž také žijeme a na níž se dobře orientujeme. Máme na to své kalendáře, své zahrádkářské, kulturní, sportovní či turistické sezóny, školní rok, harmonogramy hospodaření, rozmanité výroční zprávy – a také kalendář liturgický. A ty dvě roviny se nám rozmanitě propojují, splétají a vzájemně podporují. Třeba právě tím, že si ty největší jednorázové události našich životů i našich společných dějin připomínáme pravidelně a slavíme je *každoročně*. Právě podle toho se pozná, že pro nás mají velký význam – třeba narozeniny, ať už naše vlastní či našich blízkých, nebo jubilea a výročí klíčových momentů z naší minulosti, které dodnes utvářejí naši přítomnost. Není to vůbec špatný systém. Slouží přece k dobrému, když si ony významné momenty z naší cesty dějinami opakovaně zpřítomňujeme, vždy znovu z nich čerpáme a pravidelně se z nich snažíme inspirovat.

Tento princip, propojení lineární linie jedinečných událostí na scéně dějin s kruhem každoročního pravidelného připomínání a slavení, je hluboce ukotven již v základních biblických příbězích o spáse, kterou Bůh člověku přinesl a přináší. Když se začtete do oddílů o vyvedení Izraelců z Egyptské otročiny (*Exodus 12–14*), u řady odstavců běží příběh jakoby v obou rovinách současně: je to vyprávění o jedinečné události exodu a současně také instrukce, jak tuto událost mají budoucí generace každoročně slavit vždy o Velikonocích. Jakoby zde událost a svátek byly zcela integrovány a časové roviny propojeny jako v postmoderním románu. Podobně je tomu s evangelijním příběhem – například v pasáži o Ježíšově poslední večeři s učedníky. Účinek tohoto prolnutí rovin působí i z druhé strany. Jestliže slavíme tyto svátky a zpřítomňujeme si jejich

Obsah

Advent je tu!.....	1	Vzpomínka na sestru Miladu Pražákovou.....	8
Výtah z jednání staršovstva.....	2	David Sinclair se loučí.....	9
Slovo faráře.....	3	Městská policie.....	10
Vzpomínka na letecké neštěstí v Praze Suchdole. .5		Otevřenost jako fenomen nové doby.....	10
Netradiční dárek.....	7	Kalendář na říjen 2020.....	12

aktuální význam (když například při slavnostních bohoslužbách zaznějí „slova ustanovení večere Páně“), stává se nám tím ona „původní událost“ živou a přítomnou skutečností. Není minulostí, na niž bychom museli jen vzpomínat a připomínat si ji, nýbrž je živou tradicí, jež utváří naši přítomnost a z níž aktuálně čerpáme a žijeme v perspektivě, již tato živá tradice svou dynamikou otvírá.

Církevní rok, do něhož vstupujeme první adventní nedělí a který ve své hlavní části směřuje od Vánoc k Velikonocím a Svátkům svatodušním (s Trojiční nedělí jako vyústěním či bilancí), je příležitostí k právě takové „výroční aktualizaci“ živého dědictví. Podle liturgického kalendáře máme jako křesťané příležitost každý rok, vždy znovu a vždy nově utvářet svou životní cestu podle seriálu zvěstování a slavení, který je postaven na základním příběhu evangelia.

Jako každá výroční bilance jsou i církevní svátky dobrou příležitostí povšimnout si, jak se „ty časy“ mění. Považte, jak jen se změnil náš svět od loňského adventu! Co všechno je dnes jinak, okolo nás i s námi samými. Jak jiné budou letošní vánoce ve srovnání s těmi, co jsme s takovou samozřejmostí chystali před rokem – doma i v církvi! Budou letos vůbec o vánocích nějaké společné bohoslužby? A budeme se moci sejít s širší rodinou a přáteli? Od loňska jsme prošli zkušenostmi, které nám dávají vnímat a prožívat staré známé věci jinak.

A právě do tohoto letošního pošmourného času plného nejistoty, opuštěnosti a ztráty dobrých očekávání, vstupuje letos advent se svou „klasickou“ zvěstí: Bůh přichází. Ne jako dobyvatel, ale jako dítě, kterému se králové klanějí. Jako dobrý pastýř, který položí svůj život za ovce... Světlo, které přichází do tmy, a tma jej nepohltní... Boží království je blízko! Radujte se...

– Advent je tu!

Martin Prudký

Výtah z jednání staršovstva (5. 11. 2020 v 19:00 on-line)

A. NA VĚDOMÍ

A-1. Duchovenská práce – viz web

A-3. Pošta a různé

- SR – aktualizované znění CZ: <http://www.evangnet.cz/cce/czr/>
- SR nástěnné kalendáře – objednáno 10 ks, již ve sboru
- O. Macek – Zastav se na chvíli – objednat 30 ks
- Hesla JJ – od 10 ks výše 40,- Kč – objednat 10 ks

B. K PROJEDNÁNÍ

B-1. Diakonie a křesťanská služba (M. Trgalová a M. Študentová)

- zasílání sborového časopisu a dalších tiskovin pro členy bez přístupu k internetu

B-2. Finanční záležitosti (T. Černožský)

- rozhodnutí o sbírkách na FSCHP (4 920,-) a JTD (6 950,-) – schváleno
- výpadek nedělních sbírek – v pastoračním dopise uvést možnost zasílání plateb s VS 1111, číslo účtu uvádět do pastoračních dopisů
- Biblická společnost – příspěvek na činnost – zašleme 2 000,- Kč

B-3. Hospodářské záležitosti

- P. Ruml úpravy v bytě a požadavky A. Jacobea – jednání s p. Roubalovou

B-4. VSS – vše podepsáno, br. Mašek doručí na SV

B-6 Konvent 14. 11. 2020 – odloženo na 9. 1. 2021

B-7 Budoucí kazatelky – povolací listiny

- schválení staršovstvem 3.12., předloženo SV ke schválení 15.12. 2020

B-9. Z došlé pošty a různé k rozhodnutí

- Jak se chystáte na advent? – Pravděpodobně se všichni společně neuvidíme, přemýšlejme o tom, co je třeba udělat v rámci bohoslužeb
- Přijdeme o všechny bazárky – obchůdek Jeden svět – nabídka objednávky přes internet

Slovo faráčky

Odpovídal jsem i těm, kteří se mě na nic neptali, a setkal jsem se s těmi, kdo mne nehledali. (Iz 65,1)

Netradiční advent a Vánoce

Milí sboroví přátelé, bratři a sestry, milé děti,

současná doba na nás útočí novými zátěžemi a obtížemi. I letošní vánoční svátky budou poznamenány dlouhou dobou různých omezení. Každý se s pandemií vyrovnává svým vlastním způsobem. Některé nezasáhla až tak hluboce. Mluvila jsem dokonce s některými, kteří nucené strávení více času doma s rodinou, vlastně ocenili. Většina lidí nese tuto dobu však nelehko. Mnoho z nás není z různých důvodů schopno věnovat se plně duchovnímu prožívání adventu a vánoc. Jsme také v napětí, jestli se alespoň o svátcích budeme moci setkat při bohoslužbách tváří v tvář. V Duchu Izajášova verše však smíme věřit, že **Pán Bůh je s námi stále**, i když jeho přítomnost zrovna bezprostředně nezakoušíme

nebo nedotazujeme. Důležité je, že milujícího Boha, který se nám dal poznat v betlémském dítěti, neztratíme zcela ze zřetele a nezaměníme ho za modlu v jakékoli podobě.

Nejsem sice evoluční biolog, ale přeci jen mě poslední dobou napadá, že v pandemii reagujeme podobně, jako při napadení nějakým predátorem. Všichni savci včetně člověka jsou vybaveni třemi typickými vzorci chování v krizových situacích. Spouštějí se nevědomě, v podstatě automaticky. Jistě jste už někdy slyšeli, že tyto základní reakce jsou boj, útěk nebo zamrznutí.

Když se podívám kolem sebe, vidím právě tyto tři typické způsoby vyrovnávání se se současnou krizí. První možný přístup je, že se lidé aktivně vydávají do boje. Pročítají informace, plánují strategie, co a jak dělat pro druhé i sami pro sebe, stávají se dobrovolníky, vydávají se do terénu, rozhodují se pro vysoké nasazení v jakékoli oblasti. Tento „útočný“ způsob vyrovnání s krizí je přirozený a dá se mu v kontextu rozumět. Jistě takto reagují i mnozí z nás, zvláště vznětlivější či aktivnější povahy. Tento typ lidí se také i navenek ve stresu častěji zlobí. Snad pomůže připomenout si, že ačkoli nejvíce „páry“ často upouštíme doma, domov stále zůstává pro většinu lidí zároveň místem, kde se máme nejraději.

Druhou přirozenou reakcí je „útěk“ před tímto ohrožením. K tomu se také nevědomě nebo vědomě uchýlila řada lidí. Odjezd na chalupu vzdálenou epicentrum nákazy. Maximální fyzická izolace od ohrožení. Ukrytí v domácnosti. Možná také seberegulace v příjmu negativních zpráv. Mnozí se prostě podívají nanejvýš na hlavní zprávy, ale více informací raději nehledají. I tato strategie má něco do sebe, protože tím omezujeme stres, který nám ohrožení působí a mnozí, nejen vyššího věku, reagují tímto způsobem.

Třetí typickou reakcí je „zamrznutí“, neboli jakési ochromení, paralýza. Tu prožívají někteří z nás bohužel také. Zmatek, nejistota a neschopnost najít si pravidelný režim dne. Jakési vydání na milost a nemilost. Otupělost a depresivní propad je asi nejnebezpečnější z těchto tří reakcí, které nám krize přináší. Dříve sice mohla unikajícímu tvorovi přinést nehybnost splynutí s terénem a zachránit mu život, ale v koronavirové krizi takové „zatumnutí“ nepřináší mnoho výhod. Od prvních dvou typů reakcí, které jsou aktivní, se liší pasivitou. Máte-li v okolí někoho, na koho má tato doba podobný dopad, zkuste s ním o situaci mluvit, být s ním častěji v kontaktu.

Ať už reagujete kterýmkoli z uvedených způsobů, je dobré si „svůj styl“ uvědomit. Případně požádat o podporu. Na některé situace vliv nemáme, ale přílišným strachem z budoucnosti si můžeme zničit současnost. Ráda bych Vás na závěr nějak potěšila. Na dálku to není jednoduché. Mnohá z našich obvyklých

setkávání se nyní nekonají. Zrušit se musely i mnohé oblíbené akce včetně bazaru oblečení, které mi přineslo na mysl následující obrazy. Máte-li alespoň jednoho blízkého člověka, s nímž sdílíte obydlí, nezapomeňte, že velkým darem je **objekt** a to nejen na sváteční vánoční den. **Vaše velikost sedí všem**. Dá se věnovat při téměř jakékoli příležitosti a navíc se dá i prakticky vyměňovat. Co se také nikdy neobnosí, jsou šťastné nebo veselé vzpomínky. Ty můžete z paměťových skříňek své duše kdykoli vytáhnout a chvíli u nich pobýt i když bydlíte sami, nebo je s druhými sdílet, alespoň po telefonu. A nakonec, nezapomeňte, že nejuniverzálnějším jazykem je **smích a humor**, které jsou hudbou duše. Přeji Vám, ať ani v letošním adventu a o Vánocích u vás doma nechybí.

Magdaléna Trgalová

Vzpomínka na letecké neštěstí v Praze Suchdole před 45 lety

30. října 1975 v 9:21 v oblasti nynější zahradkářské kolonie v Horním Sedlci havarovalo jugoslávské letadlo, když v mlze narazilo do hrany strmého svahu nad vltavským údolím. Na palubě cestovalo 115 Čechoslováků, kteří se vraceli z dovolené. Neštěstí přežilo 40 pasažérů a letuška, zahynulo při ní 79 osob včetně 4 členů posádky.

Tato událost zůstává v paměti přeživších, pozůstalých i místních lidí, kteří byli přímými svědky havárie, telefonovali o pomoc, sami vybíhali ze svých domovů a pomáhali jak mohli.

Před pěti lety v roce 2015 byla v ulici Na Rybářce, kde odbočuje cesta k vyhlídce na vltavské údolí, umístěna cedule připomínající tragickou nehodu. A v den výročí proběhla důstojná vzpomínka s pamětníky, pozůstalými, záchranáři, hasiči, při které na cestě k Vltavě svítilo 79 svíců.

Také letos, v době pandemie a nouzového stavu, si suchdolští připomněli toto smutné výročí, byť skromně a nenápadně. Sešla se nás 30. října v 9:20 hrstka, v rouškách a rozestupech. Ustupovali jsme projíždějícím autům. Promluvili suchdolský starosta Petr Hejl a farář Pavel Ruml.

Vyjmám z jeho promluvy, která začala slovy *Žalmu 104: Dobrořeč, má duše, Hospodinu! Hospodine, Bože můj, jsi neskonale velký, oděl ses velebnou důstojností. ...Dáváš růst trávě pro dobytek i rostlinám, aby je pěstoval člověk, a tak si ze země dobýval chléb. Dáváš víno pro radost lidskému srdci...Jak nesčetná jsou tvá díla, Hospodine! Všechno jsi učinil moudře; země je plná tvých tvorů. A to vše s nadějí vzhlíží k tobě, že jim dáš v pravý čas pokrm; rozdáváš jim a oni si berou, otevřeš ruku a nasytí se dobrým. Skryješ-li tvář, propadají děsu,*

odejmeš-li jejich ducha, hynou, v prach se navracejí. Hospodinova sláva potrvá věčně! Hospodin se bude radovat ze svého díla. Shlédne na zemi a ta se třese, dotkne se hor a kouří se z nich. Budu zpívat Hospodinu po celý svůj život, svému Bohu zpívat žalmy, dokud budu.

Přátelé, člověk chtěl vždycky létat, naučili jsme se to, poslední rok jsme překvapeni, že nemůžeme dělat to, na co jsme samozřejmě zvyklí, divíme se, že na obloze nevidíme skoro žádné bílé čáry po letadlech, zdá se, že se to líbí i přírodě. Letadla padají, neštěstí se dějí, umíráme nejen přirozeně, nejen na covid či s covidem, ale umíráme také tragicky ve vteřině. Někdy se při hledání příčiny neštěstí používá obrat „selhal lidský faktor“, protože je nám hloupé či trapné říci „člověk udělal chybu“. Jsme lidé chybující, každý z nás. Některé lidské chyby mají nedozírné následky. Bojím se, abych cestou od vás ze Suchdola neudělal chybu za volantem. Žijeme všichni na hraně. A život lidský je křehký. S tímto vědomím vzpomínáme, truchlíme a litujeme a máme se pořád dokola učit pokoře. Jak k tomu přijdou ti, kteří zemřeli, protože druzí chybují? Pro mě odpověď na tuhle otázku je skrytá ve víře, také v tom čteném žalmu. *Dokud budu, budu zpívat žalmy svému Bohu.*

Ztišme se k modlitbě

Milující Bože, modlíme se za všechny oběti a jejich rodiny, dávej jim útěchu v hodině jejich smutku i po celý život, kdy se ke své bolesti musejí vracet. Dopřej

jim klid duše, a silné srdce, které je provede v každé životní situaci. Objímej své něžné a milující ruce kolem rodin, které vzpomínají a do smrti vzpomínat budou. Děkujeme za tvoji lásku, která se může dotknout každého člověka, kterého tato událost zasáhla a zasahuje. Modlíme se v tuto chvíli za všechny pozůstalé po leteckých neštěstích, aby nacházeli mír v mlze tragických chvil.

V úzkosti jsem vzýval Hospodina a volal jsem ke svému Bohu. Vyslyšel můj hlas ze svého chrámu a můj výkřik vstoupil do jeho uší. Společně k tobě ještě voláme: Otče náš ...

Děkujeme za Pavlovu přítomnost a jeho slova. Celé vzpomínkové setkání si můžete přehrát na <https://www.facebook.com/praha.suchdol>.

Anna Hejlová

Netradiční dárek

Náš milý bratr a bývalý farář dejvického sboru Miloslav Nekvasil oslavil 6. listopadu kulaté životní jubileum. Jeho životní dráha však obsahovala kromě působení na devíti sborech ČCE také předchozí umělecké angažmá. Bratr Nekvasil absolvoval studium operního zpěvu na Pražské konzervatoři. V Ostravě byl pak v angažmá jako sólista opery a jako operní režisér a později působil také v Brně. Jeho netradiční režie operních děl kladly důraz na emocionalitu

a divadelní účinek pohybu a tance. Jednou z jeho nezapomenutelných režii byla i opera Nabucco od G. Verdiho. Současný ředitel Národního divadla Moravskoslezského Jiří Nekvasil dal tuto obnovenou inscenaci svému tatínkovi k jeho devadesátinám jako dárek. Vybral právě Nabucca, který měl premiéru 8. června 1968. Autorem výpravy byl skvělý scénograf Vladimír Šrámek a tato výprava se stala rovněž základem nově zrekonstruované inscenace. Máme radost, že se tohoto kladně recenzovaného představení mohl bratr Nekvasil ještě osobně zúčastnit, než byla divadla pro pandemii dočasně uzavřena.

Nekvasilovi srdečně zdraví všechny bratry a sestry z našeho sboru a děkují i za náš, možná také trochu netradiční dárek, který jim připomíná naše sborové společenství.

Magdaléna Trgalová

Vzpomínka na sestru Miladu Pražákovou

V roce 2002, jak si mnozí pamatujeme, byla velká povodeň. My jsme bydleli u Strossmayerova náměstí na levém břehu Vltavy, sestra Milada na pravém břehu v Libni v Holešovičkách. Nedaleko od ní bydlela sestra mého manžela Olga. Spojení přes most nefungovalo. Za normálních okolností jsme Olgu často navštěvovali, byla sama, osmdesátnice, potřebovala pomoc, zejména s nákupem. Ale tehdy jsme za ní nemohli. Místo nás se jí s naprostou samozřejmostí ujala Milada... Tak začalo naše přátelství a já si toho velmi vážím.

Do Dejvického sboru přivedla Miladu sestra Miriam Růžková, byly kamarádky od mládí, chodily spolu na průmyslovku. A Milada si „Dejvice“ zamilovala, s mnohými se spřátelila a zapojila se do všech akcí, jak to jen šlo. Všem byla milá.

Já jsem s Miladou sdílela kromě našeho sboru ještě jiné společenství, tzv. SPCCCh, Spolek postižených civilizačními chorobami. Člověk nemusel mít žádnou významnou chorobu, stačil i jen pokročilejší věk. Tam mě pozvala Milada, která už tam byla členkou dřív. Hlavní činností této organizace bylo pořádání tzv. rekondičních pobytů dvakrát ročně mimo Prahu. Tak jsem s Miladou poznala mnoho pěkných míst v Čechách, např. Albrechtice u Písku, Deštné v Orlických horách, Doksy u Máchova jezera aj. Ale také jsme spolu byly v evangelických zařízeních, v Chotěboři, v Luhačovicích, v Janských lázních. Několikrát jsme se spolu zúčastnily Paseckých hudebních slavností v Pasekách nad Jizerou.

Milada s obdivuhodnou trpělivostí a pokorou snášela a přijímala životní trampoty, kromě zdravotních i jiné. Stěhování z většího bytu do menšího,

nakonec do domova seniorů. S nadhledem se uměla vzdát svých hmotných věcí, uprostřed nichž doma žila. V domově seniorů na Zahradním městě byla spokojená, zvláště v době, když ještě měla pokojíček pro sebe. Se zájmem se zúčastňovala všech aktivit, které jí toto zařízení poskytovalo.

Když už nemohla sama přicházet na bohoslužby, tak ji každou 1. neděli v měsíci, kdy se slaví v Dejvicích Večere Páně, přivázeli ochotní bratři autem. Na to se vždy těšila, a my jsme se těšili na setkání s ní. V domově seniorů jsme ji mnozí podle možnosti navštěvovali a společně se potěšovali. Bohužel v této době pandemie Covidu 19 to nešlo, kontakt se omezil na telefonování, ale ani to už dobře nefungovalo.

Kvůli internímu onemocnění byla sestra Milada převezena do Vinohradské nemocnice. Díky Pánu Bohu byla její dceři Evě a bratru faráři Rumlovi zcela mimořádně dovolena návštěva nemocné. Pak, že se zázraky nedějí! Dalšího dne Miládka v tichosti odešla, potěšena Božím Slovem, ke svému Pánu.

Jana Jasná

David Sinclair se loučí

David Sinclair slavil 1. 11. 2020 přesně na den třicáté výročí své ordinace. Byli jsme velmi rádi, že výročí připadlo na neděli, a tak mohl vzpomínat vskutku „pracovně“. S o to větší slávou, že tak činil v češtině, což se mu jistě před třiceti lety ani nezdálo... Jeho kázání je stále k dispozici v našem archivu on-line přenosů ...a všimněte si jeho příkladného „ř“... Nepamatuji cizince, který by ho zvládl takto excelentně. Stejně jako oba manželé zvládli celý pobyt u nás – žel, díky pandemii naprosto výjimečný a nakonec s předčasným návratem domů. To mrzí...

Pavel Ruml

Městská policie

mně volala, pár dní po té co jsme nasvítili naše okna v modlitebně. Prý mají upozornění od sousedů, že se u nás svítí do noci. „Podal jsem vysvětlení“, že jsme si přáli, aby bylo poznat, že lidé chodí kolem kostela. Vyjádřil jsem potěšení nad tím, že a jak si sousedé všimají. Místní strážce pořádku mi odpověděl asi v tom smyslu, že lidé teď hodně čtou a nejvíc detektivky a pak se bojí a všude hned vidí nějaký zločin“ ☺...

Staršovstvo sboru již docela dlouho promýšlí otázku zviditelnění naší modlitebny do Eliášovy ulice. Bratr kurátor onehdy nadhodil, že by prvním a velmi jednoduchým krokem mohlo být rozsvícení vitráží. Radovali jsme se nad geniálním nápadem, br. Hejl jednal a během krátké doby večer svítíme do ulice. Radost nám nezkazilo ani brzké následné usnesení vlády o omezení večerního vycházení do devíti hodin. Rozsvícení a zhasínání je automatické a časem vychytáme nejlepší „vysílací čas“. Díky všem.

Pavel Ruml

Otevřenost jako fenomen nové doby

Pojem otevřenost se prolíná celým Písmem jako základní předivo sdělení a konání ve smyslu „Slovo se stalo tělem“. Není divu, že právě tento rok, kdy náš sbor prožívá a připravuje se na několik nových událostí, je často používán. Před léty, ve své první disertační práci, jsem si právě tento pojem zvolila pro bližší teoreticko-výzkumné ozřejmění, neboť tehdy – a pokud vím ani dosud – jej takto přímo operacionálně nikdo nezkoumal. (J. S., Vliv citů na kvalitu myšlení. Pokus o definování hypotetické entity – funkční vázanosti subjektu – a studium jejího vztahu k některým složkám osobnosti., UK Praha, 1970).

Základ výzkumného projektu tvořila hypotéza, že jedinci otevřenější, svobodnější mají větší předpoklady k odkrývání a mobilizování svých skrytých potencialit, a tedy k produktivnějšímu postupování při řešení problému. Předmětem práce byla otázka, proč se tentýž subjekt chová a myslí někdy produktivně, nebo proč určitý subjekt, který je schopen myslet produktivně, nečiní tak vždy. Čím je v rámci osobnostní struktury determinován aktuální projev flexibility či rigidity. Zábrany schopnosti zvládat problémy produktivně jsou již známy a zvláště v poslední době frekventovány: strach, starosti, neklid, rozptýlení, souhrnně stres.

Otevřenost je pojem z oblasti sociálně-emocionální. Je to souhrnná veličina, definovaná dvěma póly, kterou lze na stupnici měřit. Zahrnuje osobnostní integritu, sebehodnocení, sebejistotu, sebeovládání, rozhodnost i schopnost

přijmout kritiku a nově se zorientovat v situaci, připravenost a ochotu k pozitivnímu řešení, a d. Tyto vlastnosti se vyvíjí, i když určité dispozice jsou vrozené. Jejich projev není konstantně stejný, má vztah k působení situace vnější i vnitřní psychosomatické. Nicméně v dospělosti se dá vysledovat poměrně stabilní reaktivita, kterou může reprezentovat určitý pramenný rys osobnosti.

To bylo možné využít ve výzkumu vztahu tohoto rysu ke schopnosti řešit určité různé problémové situace. Výzkum se stal poměrně obsáhlým již výběrem výzkumných subjektů z původní tisícovky. Výsledky potvrdily strategii i metodiku výzkumu a poukázaly na zajímavé významné souvislosti mezi jednotlivými faktory. Pro potvrzení platnosti nalezených vztahů by však bylo třeba výzkum zopakovat. Ovšem i při tomto omezení je možno konstatovat výlučnost Daru Slova Písma a jeho metaforických doporučení pro život člověka.

Člověk řeší a rozhoduje se na základě určitého pochopení dané skutečnosti. Avšak pro člověka je realitou právě způsob, jakým pochopil svou situaci. Proto čím je svobodnější, tj. osvobozenější od různých zaměření a apriorních tendencí, tím je schopnost chápat a pojímat danou skutečnost přiměřenější.

A ještě si dovolím v rámci tématu poznámku, vztaženou k současnosti, a vyslovit vlastní názor k označení nedávno proběhlé důstojné slavnosti k výročí bitvy na Bílé hoře jako smíření. Pojem smíření vnímám jako pasívní pojetí. Ano, co se stalo – a o tom by mohl Jan Amos Komenský a mnoho dalších vyprávět – se již nedá odestát. Tak jsem to rovněž vnímala ze všech příspěvků protestantských představitelů, vč. představitele židovské obce. Dá se pouze odpustit, pokud o to usilují obě strany. Ale máme my právo odpouštět za ty, kteří těch přetěžkých tři sta let museli prožít a aktivně přijmout?

Následné generace mohou tyto skutečnosti také pouze aktivně přijmout, tj. Povznést se nad známé i ne zcela objasněné skutečnosti, poučit se a snažit se ty hořkosti překonat nastavením a nabídnutím pravidel přátelství. Čímž také byla slavnost zakončena.

Cesta přátelství vyústila v nově postavenou velmi pěknou sošku, která takto stojící nad zemí, připomínala spíše rozkvetlý strom jako vizi do budoucna. Není to pěkná metafora?

Jaroslava Slánská

Vzhledem k technickým a lidským zdrojům tiskárny a redakce je uzavěrka lednového čísla Souterrainu (01/2021) mimořádně již v pátek 18. 12. 2020.

Kalendář na prosinec 2020

Bohoslužby 9:30 a 19:00 - čas bude upřesňován	6.12. VP 2. adv. M. Trgalová 13.12. VP 3. adv. P. Ruml 20.12. děti 4. adv. M. Trgalová + vánoční slavnost s dětmi 25.12. VP Boží hod M. Trgalová 26.12. VP Štěpán P. Ruml 27.12. P. Ruml (M. Trgalová Chotiněves) 31.12. Silvestr Silvestrovské setkání ??? 17:00 1. 1. VP P. Ruml 3. 1. VP M. Trgalová
Bohoslužby on-line + určené počty účastníků + Večere Páně podle vývoje situace a aktuálního upřesnění	
Konfirmandi	pátek v 15:00
Křesťan. služba	6. 12. 2020
„Obcování“ (generace 35-50)	16. 12. – on-line
Staršovstvo	3. 12. v 19:00– on-line
Ostatní	6. 12. „krabice od bot“ – ukončení sběru 19. 12. od 14:00 Martin ve Zdi „Smutné Vánoce“ – bohoslužby M. Trgalové a M. Vymětala pro ty, kteří letos z různých důvodů nedokáží prožívat svátky s radostí (úmrtí v rodině atd.)
➔➔➔➔➔	VŠECHNA OSTATNÍ SETKÁNÍ BUDOU OZNAMOVÁNA AD HOC
➔➔➔➔➔	DLE VÝVOJE SITUACE
➔➔➔➔➔	viz webové sborové stránky a sborové dopisy

Uzávěrka příštího čísla Souterrainu je v pátek 18. 12. 2020.

Lednové číslo vyjde 26. 12. 2020.

SOUTERRAIN - sborový zpravodaj. Založen v Dejvicích v dubnu 1992.
Až na výjimky vychází pravidelně poslední neděli předcházejícího měsíce.
Adresa redakce:
Mgr. Eva Hencychová, Radčína 12, 161 00 Praha 6 - Liboc
tel.: 730 196 658, hencychova@atlas.cz
Adresa sboru:
Farní sbor ČCE v Praze - Dejvicích, Dr. Z. Wintra 15, 160 00 Praha 6
tel.: 739 373 924 (Pavel Ruml), tel.: 777 213 718 (Magdaléna Trgalová)
tel.: 739 246 347 (Marta Študentová)
<http://dejvice.evangelnet.cz>, dejvice@evangelnet.cz, č. ú. **2400319773/2010**
var. symbol: **salár =101**, Jeronýmova jednota =102, personální fond=103